

2. Italijos Respublika padengia bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 256, 2009 10 24.

2010 m. gruodžio 22 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje (Unabhängiger Verwaltungssenat Wien (Austrija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Yellow Cab Verkehrsbetriebs GmbH prieš Landeshauptmann von Wien

(Byla C-338/09) (¹)

(Laisvė teikti paslaugas — Įsisteigimo laisvė — Konkurencijos taisyklės — Kabotažinio transporto operacijos — Keleivių vežimas maršrutiniu autobusu šalies viduje — Prašymas vežti maršrutu — Koncesija — Leidimas — Sąlygos — Nuostata dėl buveinės arba nuolatinio padalinio šalies viduje — Pajamų sumažėjimas, dėl kurio vežimas jau esamu maršrutu tampa nerentabilus)

(2011/C 63/12)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Unabhängiger Verwaltungssenat Wien

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Yellow Cab Verkehrsbetriebs GmbH

Atsakovė: Landeshauptmann von Wien

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Unabhängiger Verwaltungssenat Wien — EB 49 ir paskesnių straipsnių bei EB 81 ir paskesnių straipsnių išaiškinimas — Valstybės narės teisės aktai, nustatantys keleivinio maršruto eksploatavimo koncesijos suteikimui dvi sąlygas, o būtent kad koncesijos prašanti įmonė būtų įsteigta šioje valstybėje ir kad nauju maršrutu nebūtų keliamas pavojus esamo panašaus maršruto rentabilumui

Rezoliucinė dalis

1. SESV 49 straipsnis aiškintinas taip, kad pagal jį draudžiamas valstybės narės teisės aktas, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kuriame tam, kad būtų suteiktas leidimas vežti keleivius tam tikru miesto maršrutu skiriant viešojo transporto priemonę, kuria vežant atitinkamu maršrutu pagal tvarkaraštį būtų reguliariai stojama nustatytose stotelėse, tokio leidimo prašantiems ir kitose valstybėse narėse įsteigtiems ūkio subjektams, dar nesuteikus leidimo vežti šiuo maršrutu, nustatytas reikalavimas šios valstybės narės teritorijoje turėti buveinę arba padalinį. Tačiau SESV 49 straipsnis aiškintinas taip, kad pagal jį nedraudžiamas reikalavimą turėti padalinį numatantis nacionalinės teisės aktas, jei šis reikalavimas taikomas jau suteikus leidimą vežti, tačiau verslininkui dar nepradėjus vežti minėtu maršrutu.

2. SESV 49 straipsnis aiškintinas taip, kad pagal jį draudžiamas nacionalinės teisės aktas, kuriame numatyta atsisakyti suteikti leidimą vežti turistiniu maršrutu dėl to, kad sumažėtų su prašančia įmone konkuruojančios įmonės, turinčios leidimą vežti iš dalies ar visiškai identišku maršrutu, rentabilumas, remiantis vien šios konkuruojančios įmonės teiginiais.

(¹) OL C 282, 2009 11 21.

2010 m. gruodžio 22 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas byloje Europos Komisija prieš Maltos Respubliką

(Byla C-351/09) (¹)

(Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — Aplinka — Direktyva 2000/60/EB — 8 ir 15 straipsniai — Vidaus paviršinių vandenų būklė — Monitoringo programų sudarymas ir įgyvendinimas — Neveikimas — Apibendrintų ataskaitų apie šias monitoringo programas pateikimas — Neveikimas)

(2011/C 63/13)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama S. Pardo Quintillán ir K. Xuereb

Atsakovė: Maltos Respublika, atstovaujama S. Camilleri, D. Mangion, P. Grech ir Y. Rizzo.

Dalykas

Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/60/EB, nustatančios Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus (OL L 327, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 5 t., p. 275), 8 ir 15 straipsnių pažeidimas — Įpareigojimas sudaryti paviršinių vandenų būklės monitoringo programas ir užtikrinti jų veikimą — Įpareigojimas pateikti apibendrintas paviršinių vandenų monitoringo programų ataskaitas

Rezoliucinė dalis

1. Pirma, nesudariusi vidaus paviršinių vandenų būklės monitoringo programų ir neužtikrinusi jų veikimo pagal 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/60/EB, nustatančios Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus, 8 straipsnio 1 ir 2 dalį ir, antra, nepateikusi apibendrintų vidaus paviršinių vandenų monitoringo programų ataskaitų pagal šios direktyvos 15 straipsnio 2 dalį, Maltos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų remiantis šios direktyvos 8 ir 15 straipsniais.